

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senátf zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Margity Fridovej a členov senátu JUDr. Heleny Haukvitzovej a JUDr. Ivany Izakovičovej v právnej veci žalobcu **JUDr. J.F., súdny exekútor, Exekútorský úrad H.** proti žalovanému **Ing. A. S., G.**, správca konkurznej podstaty úpadcu F., o určenie pravosti prihlásenej pohľadávky vo výške 475 130,55,- Sk, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 5 Cbi 1/2004-42 zo dňa 15.novembra2005, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 5 Cbi 1/2004-42 zo dňa 15.novembra 2005 **p o t v r d z u j e.**

Žalovanému trovy odvolacieho konania **nepriznáva.**

O d ô v o d n e n i e:

Napadnutým rozsudkom krajský súd žalobu zamietol a o trovách konania rozhodol tak, že účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca žiadal, aby súd určil, že jeho pohľadávka prihlásená v konkurznom konaní vedenom na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 2 K 80/99 vo výške 475 130,55,- Sk je nesporná, čo do pravosti oproti podstate a žalovaný sa zaväzuje uhradiť žalobcovi 470 033,20,- Sk a trovy konania. Táto pohľadávka

pozostáva v exekučnej veci Ex 80/97 z odmeny, DPH, poštovného, cestovného, cenín, náhrady za stratu času a znaleckej náhrady v celkovej výške 466 770,40,- Sk a v exekučnej veci Ex 294/98 z odmeny, DPH, poštovného, cestovného a náhrady za stratu času v celkovej výške 3262,80,- Sk, pričom rozdiel v prihláške a incidenčnej žalobe je spôsobený zmenou sadzby DPH z 23 % na 20 %.

Vykonaným dokazovaním súd zistil, že Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 24.3.2000 sp. zn. 2 K 80/99 vyhlásil konkurz na majetok dlžníka F. a za správcu konkurznej podstaty úpadcu ustanovil žalovaného. Žalobca v tomto konaní prihlásil svoju pohľadávku v celkovej výške 483 541,04,- Sk ako pohľadávku proti podstate podľa § 31 ods. 1 písm. c/ zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov /ďalej len ZKV/. Na prieskumnom pojednávaní konanom dňa 3.4.2002 správca konkurznej podstaty z prihlásenej pohľadávky uznal pohľadávku žalobcu vo výške 8410,49,- Sk a poprel pohľadávku vo výške 475 130,55,- Sk z dôvodu, že žalobca nepreukázal, že by došlo k vymoženiu pohľadávky a teda nebol oprávnený účtovať odmenu.

Poukázal v ďalšom na znenie ust. § 14 ods. 1 písm. e/ druhá a tretia veta, § 23 ods. 2 a § 23 ods. 5 ZKV. Poukázal na to, že exekútor má vždy právo na náhradu skutočných výdavkov, ktoré mu vznikli s výkonom exekučnej činnosti a odmenu za úkony, ktoré už vykonal, teda trovy, ktoré mu už výkonom exekučnej činnosti vznikli. Nič na tom nemení ani prerušenie exekučného konania v dôsledku vyhlásenia konkurzu na majetok osoby, proti ktorej sa exekúcia vedie. Z obsahu prihlášky i žaloby vyplýva, že žalobca považuje trovy exekúcie za pohľadávku proti podstate. Z ust. § 14 ods. 1 písm. e/ ZKV vyplýva, že pohľadávky uvedené v druhej vete tohto ustanovenia majú osobitné postavenie prednostných pohľadávok proti podstate za predpokladu, že! bol speňažený majetok dlžníka v exekučnom konaní a výtazok z exekúcie nebol vydaný oprávnenému. Ak v čase, keď bol vyhlásený konkurz nebol ešte speňažený majetok povinného, nemá pohľadávka postavenie privilegovanej pohľadávky proti podstate a exekútor má postavenie veriteľa s bežnou pohľadávkou, ktorú môže prihlásiť do konkurzu, a ktorá bude uspokojená v rámci! rozvrhu.

K inému záveru nie je možné dospieť ani s prihliadnutím na ust. § 31 ods. 1 písm. c/ ZKV. Podľa jeho znenia možno v priebehu konkurzného konania okrem iných uspokojiť aj trovy výkonu rozhodnutia a trovy exekúcie, ak výkon rozhodnutia alebo exekúcia boli prerušené, pričom v zátvorke je odkaz na ust. 14 ods. 1 písm. d/ ZKV. Význam odkazu v zátvorke je len ten, že sa z možných dôvodov prerušenia konania vyčleňujú len tie dôvody prerušenia, ktoré môžu mať dosah na uspokojovanie trov týchto konaní. Z uvedených

dôvodov súd žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca odvolanie.

Uviedol, že rozhodnutie prvostupňového súdu považuje za nesprávne, pretože súd nerešpektoval rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v obdobných veciach, na ktoré v odvolaní poukazoval. Podanou žalobou sa domáha určenia, že trovy exekučného konania sú trovami, vrátane, resp. mimo odmeny podľa dikcie § 5 vyhl. č. 288/1995 Z.z. proti podstate a teda nemôžu byť zaradené do 4. triedy.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že rozhodnutie súdu prvého stupňa považuje za správne ako z vecnej a právnej stránky, pretože vychádza z dostatočne zisteného skutkového stavu.

Žalobca nevyhovel pre oprávneného žiadnu pohľadávku a teda nemal právo účtovať svoju odmenu. Zároveň uviedol, že posúdenie súdu prvého stupňa vo vzťahu k zatriedeniu pohľadávky do tried je správne a pohľadávku žalobcu nemožno zaradiť ako pohľadávku proti podstate, nakoľko žalobca nepreukázal, že pohľadávku oprávneného vyhovel. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie prvostupňového súdu v celom rozsahu potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací /§ 10 ods. 2 OSP/ prejednal vec podľa § 212 ods. 1 OSP v neprítomnosti účastníkov podľa § 101 ods. 2 OSP a napadnutý rozsudok z dôvodov jeho správnosti podľa § 219 OSP potvrdil.

Predmetom konania bol nárok žalobcu na určenie, že jeho pohľadávka prihlásená v konkurznom konaní vo výške 483 541,04,- Sk má byť zaradená v tejto výške ako pohľadávka proti podstate. Z obsahu spisu je zrejmé, že správca konkurznej podstaty na prieskumnom pojednávaní poprel prihlásenú pohľadávku, resp. prihlásené pohľadávky, predstavujúce trovy exekúcie v konkrétnych exekučných konaniach vykonávaných žalobcom, čo do výšky, keď uznal len jej časť vo výške 8410,49,- Sk a zaradil pohľadávku do 4. triedy a poprel pohľadávku vo výške 475 130,55,- Sk z dôvodov, že žalobca nepreukázal, že došlo k vymoženiu pohľadávky a teda aj k oprávnenosti účtovať odmenu. Zamietnutie žaloby v časti o určenie zaradenia pohľadávky do poradia, ako pohľadávky proti podstate súd prvého stupňa odôvodnil tým, že z ust. § 14 ods. 1 písm. e/ ZKV vyplýva, že pohľadávky uvedené v druhej vete tohto ustanovenia majú osobitné postavenie prednostných pohľadávok proti podstate za predpokladu, že bol speňažený majetok dlžníka v exekučnom konaní a výťažok z exekúcie nebol vydaný oprávnenému.

Podľa § 23 ods. 2 ZKV konkurzní veritelia pohľadávok, ktoré zostali sporné čo do pravosti, výšky alebo poradia, môžu sa domáhať určenia svojho práva v lehote určenej

súdom. Žalobu musia podať na súde, ktorý vyhlásil konkurz, proti všetkým, ktorí pohľadávku popreli, smú sa v nej dovolávať právneho dôvodu a poradia uvedeného v prihláške alebo na prieskumnom pojednávaní a pohľadávku môžu uplatniť len do výšky uvedenej v prihláške alebo na prieskumnom pojednávaní. Ak nejde o vec patriacu do právomoci súdu, rozhodne o pravosti pohľadávky príslušný orgán. O poradi popretej pohľadávky rozhodne vždy súd.

Podľa § 14 ods. 1 písm. e/ druhá a tretia veta ZKV ak sa v konaní o výkon rozhodnutia alebo v exekučnom konaní prerušených podľa písm. d/ speňažil dlžníkov majetok a výťažok nebol vydaný oprávnenému, stáva sa súčasťou podstaty. Trovy týchto konaní sú pohľadávkou proti podstate. Exekučné konanie je prerušené v štádiu, v ktorom ho zastihlo vyhlásenie konkurzu. Predmetom odvolacieho konania je zaradenie pohľadávky žalobcu.

Je nesporné, že žalobca si prihlásil svoju pohľadávku ako pohľadávku proti podstate. Čo je pohľadávka proti podstate upravuje ust. § 31 ods. 3 ZKV. Keďže v predmetnom prípade nejde o pohľadávku proti podstate, súd prvého stupňa správne rozhodol, keď žalobu zamietol. Žalobca si svoju pohľadávku neuplatnil ako nárok podľa § 31 ods. 1 písm. c/ ZKV, ale ako pohľadávku proti podstate. Trovy výkonu rozhodnutia a trovy exekúcie podľa § 31 ods. 1 písm. c/ ZKV je možné uspokojiť kedykoľvek v priebehu konkurzného konania, tieto sa však vzhľadom na znenie § 31 ods. 5 ZKV neuplatňujú u správcu. Pohľadávku žalobca prihlásil podľa § 20 ods. 3 ZKV ako trovy exekučného konania, ktoré mu vznikli do dňa vyhlásenia konkurzu v konaniach prerušených podľa § 14 ods. 1 písm. d/ ZKV. V danom prípade nebol speňažený dlžníkov majetok. Náklady exekúcie sú pohľadávkou voči úpadcovi, avšak takou, ktorá sa uspokojuje ako ostatné nároky veriteľov.

Vzhľadom na uvedené dôvody, odvolaniu žalobcu odvolací súd nevyhovel. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 a § 224 ods. 1 OSP, ale keďže žalovanému trovy v odvolacom konaní nevznikli, neboli mu priznané.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 30. októbra 2007

JUDr. Margita Fridová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: